

DINE, MINE OG VORES BØRN

Line Dau Bassø: *Min sammenbragte familie. Valg, vilkår og værdier.* Muusmann Forlag 2021. 248 sider, kr. 299,95. Også som e-bog og lydbog.

Line Dau Bassø, der blandt andet er psykoterapeut MPF, certificeret sexolog og relations- og parterapeut har skrevet bogen *Min sammenbragte familie*. I bogen trækker hun på den erfaring, hun har fra sit arbejde som parterapeut for sammenbragte familier samt sin egen historik i en sammenbragt familie.

Bogen er ifølge forlaget skrevet til sammenbragte familier samt til terapeuter og psykologer, som arbejder med sammenbragte familier. I gennemlæsningen mærker man dog straks, at den primært er henvendt til forældre, der skal navigere i den opgave, det er at skabe et familieliv sammen som sammenbragt familie.

Bogen er bygget op således, at den dykker ned i forskellige emner, der er relevante for sammenbragte familier så som "Valg, vilkår og værdier", "Skam, sorg og skygger" og "Roller, forældrestile og forventninger".

Både løbende og i slutningen af hvert kapitel findes et arbejdsark, som forælderen skal besvare i en notesbog. I alt er der 26 arbejdsark med spørgsmål, der giver læseren mulighed for at reflektere over det emne, der er blevet gennemgået. Læseren bliver taget i hånden hele vejen igennem og får spørgsmål, der støtter op om arbejdet. Dermed vil han til sidst have sin egen drejebog og personlige manual, der beskriver rammerne for, hvordan han ønsker, hans egen sammenbragte familie skal være.

Det giver mening at sætte fokus på, at ikke to familier er ens, og at det er individuelt, hvad den enkelte forælder har af udfordringer ved en sammenbragt familie. Men med bogens 245 sider, der favner emner lige fra traditioner og forskelligheder i opdragelse til skygearbejde, konflikthåndtering og dramatrekanten, kan jeg komme i tvivl om, hvorvidt det bliver for ambitiøs en opgave for forældre at lave denne drejebog samtidig med at skulle jonglere med ekser, 'dine og mine børn', og hvad der ellers følger med den sammenbragte familie.

Bogen er skrevet i et letforståeligt sprog, og forfatterens ønske om, at forældrene i den sammenbragte familie føler sig mødt, når de åbner bogen, gennemsyrrer hele læseoplevelsen. Derudover er den spækket med konkrete eksempler fra forfatterens praksis samt egen erfaring, men de konkrete eksempler er ofte så mange, at det til tider kan være svært at følge med. Og rent personligt oplever jeg samtidig, at budskaberne kan drukne i det meget direkte talesprog, som bogen er skrevet i.

Under kapitlet "Kernefamilie versus den sammenbragte familie" skriver forfatteren som eksempel: "I den sammenbragte familie har vi ikke øvet os på en fælles opdragelse af vores børn. Den voksen, som har de mindste børn, er ikke tunet ind på partnerens store børn, der efterlader badeværelset som en swimmingpool, og man kan tænke "det kommer mine børn ikke til". Men det gør de måske. Bonusmor er heller ikke vant til ikke at have kontrol over, hvad der er i køleskabet, fordi hendes børn ikke kan nå derop – og når laksen pludselig er forsvundet ind på teenagerens værelse sammen med tre-fire tallerkner, så kan det være svært at være i." (s.15-16).

Jeg kan forestille mig, at Line Dau Bassø kunne holde nogle underholdende foredrag, men for mig bliver det desværre for rodet på skrift.

Til gengæld er det en fornøjelse at læse, når hun tager læseren i hånden og for eksempel giver konkrete bud på, hvordan man kan tage ansvar for en samtale, hvordan man kan tale ud fra sin sårbarhed, og hvordan man kan tage ansvar for sine behov, når man er ramt af jalousi.

Alt i alt er det et vigtigt emne, Line Dau Bassøe belyser, og jeg håber, at bogen kan komme mange sammenbragte familier til gode – måske som et opslagsværk frem for grundlaget til en drejebog.

Sine Nyeng
Psykoteraeut MPF

INTET SPROG FOR KÆRLIGHEDEN

Mona Kjærulff Hansen: *Og ingen taler om det*. Forfatterskabet 2020. 340 sider, kr. 199. E-bog og lydbog.
Det som ingen hørte. Forlaget Mona K 2022. 276 sider, kr. 248,75. E-bog og ePub.

Psykoteraeut MPF Mona Kjærulff Hansen har nu udgivet anden bog i en trilogi om Monica, der med en vanskelig opvækst i en dysfunktionel familie også ramler ind i et problematisk voksenliv. Som så mange andre debuterende forfattere tager også Mona Kjærulff Hansen udgangspunkt i sit eget liv, og der lægges ikke skjul på, at bogens Monica er forfatterens alter ego.

Monica vokser op i en familie, hvor faren i perioder er alkoholmisbrugende, og hvor moren gang på gang gør Monica opmærksom på, at hun "skulle have været en plet på lagnet". Dertil kommer, at hun som otteårig bliver seksuelt misbrugt af en bekendt af familien, hvilket hun fortrænger og først kommer i kontakt med under sin graviditet. Hun får allerede tidligt et misbrug af stoffer, og på et tidspunkt stikker hun af hjemmefra i længere tid. I familien taler man ikke om tingene, der er "intet sprog for kærligheden", og Monica føler sig ikke set eller hørt, men føler sig forkert og uønsket.

Ikke overraskende havner hun i voldelige parforhold, og bind 1 afsluttes med, at hun grooms af en stjernepsykopat og med sin toårige datter lokkes til USA, hvor han udsætter hende for en psykisk, fysisk og seksuel torturlignende vold, som langt overstiger i hvert fald nærværende anmelders vildeste fantasi, og hun slipper kun med nød og næppe derfra.

I bind 2 følger vi Monica efter hjemkomsten fra USA, hos den terapeut hun hurtigt opsøger, gennem flere parforhold, forsøg på at bedre forhold

det til forældrene, fødslen af hendes andet barn, også en pige, periodevist hash- og alkoholmisbrug, uddannelse til socialpædagog og senere til psykoteraeut. Ved bind 2's slutning synes Monica, hun har skabt sig et godt liv, selv om hun stadig er bekymret for den ældste datters reaktioner på oplevelserne i USA. Hun ser fremad, ser "lys for enden af tunnelen, som var mere end bare en lille bitte prik." (s.267).

Hovedparten af bøgernes indhold er kortere nedslag i Monicas liv – et afsnit, et kapitel ad gangen. Opholdet i USA beskrives dog samlet over ca. 130 sider i hele anden del af bind 1, og denne del er også den mest velskrevne og der, hvor anmelderen bedst blev fastholdt i et: Hvordan skal det dog gå?

Bøgerne er skrevet i et letlæst og ligetil sprog. Man kunne have undt forfatteren at have fået bedre hjælp til redaktion af teksten, som indimellem er præget af en del gentagelser, både frivillige og – tror jeg – ufrivillige. Og tegnsætningen i bind 2 vil jeg indimellem nærmest beskrive som 'kreativ', den kunne en korrekturlæser have sat styr på.

De sidste kritiske bemærkninger ændrer imidlertid ikke på, at man følger Monica og hendes kamp for et bedre liv for sig selv og sine børn med sympati. Samtidig viser bøgerne de konsekvenser, en opvækst med emotionelle svigt og seksuelle overgreb kan have for barnet og senere den voksne.

Susanne van Deurs
Psykoteraeut MPF